

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Tožena stranka: État du Grand-duché de Luxembourg

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 13(6) spremenjenega zakona z dne 23. decembra 2004 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v delu, v katerem pristojnemu ministru omogoča, da zahteva predajo pravic, ki so bile izdane v skladu s členom 12(2) in (4) istega zakona, vendar niso bile izkoriščene, brez polnega ali delnega nadomestila, skladen z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES ⁽¹⁾, zlasti s sistematiko sistema za trgovanje z emisijami, določenega v tej direktivi, pri čemer je to vprašanje razširjeno na vprašanje dejanskega obstoja, celo – če je odgovor glede obstoja pritrdilen – opredelitve predaje izdanih, vendar neizkoriščenih pravic ter tudi na vprašanje morebitne opredelitve takih pravic kot premoženja?

⁽¹⁾ UL L 275, str. 32.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 2. julija 2015 – TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Zadeva C-327/15)

(2015/C 294/52)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TDC A/S

Toženi stranki: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali Direktiva 2002/22/ES z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (v nadaljevanju: Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽¹⁾, vključno s členom 32, državi članici preprečuje, da določi pravila, ki podjetju ne omogočajo, da od države članice zahteva ločeno povračilo neto stroškov, nastalih pri zagotavljanju dodatnih obveznih storitev, ki niso zajete v poglavju II te direktive, če dobiček podjetja iz drugih storitev v okviru obveznosti podjetja zagotavljanja univerzalne storitve iz poglavja II te direktive presega izgube, povezane z zagotavljanjem dodatnih obveznih storitev?
2. Ali Direktiva o univerzalnih storitvah državi članici preprečuje, da določi pravila, ki podjetjem omogočajo, da od države članice zahtevajo povračilo neto stroškov, ki nastanejo pri zagotavljanju dodatnih obveznih storitev, ki niso zajete v poglavju II te direktive, samo če za podjetja neto stroški pomenijo nerazumno breme?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali lahko država članica odloči, da ni nerazumnega bremena, povezanega z zagotavljanjem dodatnih obveznih storitev, ki niso zajete v poglavju II te direktive, če je celotno podjetje, ki ima obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, z zagotavljanjem vseh teh storitev doseglo dobiček, vključno z zagotavljanjem storitev, ki bi jih podjetje opravljalo, tudi če ne bi imelo obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve?
4. Ali Direktiva o univerzalnih storitvah državi članici preprečuje, da določi pravila, v skladu s katerimi je treba neto stroške nekega podjetja, povezane z zagotavljanjem univerzalnih storitev v skladu s poglavjem II te direktive, izračunati kot razliko med vsemi prihodki in vsemi stroški, povezanimi z zagotavljanjem zadevne storitve, vključno s prihodki in stroški, ki bi jih imelo podjetje tudi brez obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve?
5. Če se zadevni nacionalni predpisi (glej prvo, drugo, tretje in četrto vprašanje) uporabljajo za dodatno obvezno storitev, ki se ne izvaja le na Danskem, temveč tako na Danskem kot Grenlandiji, ki je v skladu s Prilogo II k PDEU čezmorska država ali ozemlje, ali potem odgovori na prvo, drugo, tretje in četrto vprašanje veljajo tudi za tisti del obveznosti, ki se nanaša na Grenlandijo, kjer danski organi storitev dodelijo podjetju s sedežem na Danskem, to podjetje pa na Grenlandiji nima nobenih drugih dejavnosti?
6. Kako pomembni so za odgovore na prvo, drugo, tretje, četrto in peto vprašanje člena 107(1) PDEU in 108(3) PDEU ter Sklep Komisije z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) PDEU za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena ⁽²⁾?
7. Kako pomembno je za odgovore na prvo, drugo, tretje, četrto in peto vprašanje načelo minimalnega izkrivljanja konkurence, med drugim v členih 1(2) in 3(2) ter uvodnih izjavah 4, 18, 23 in 26 Direktive o univerzalnih storitvah in v delu B Priloge IV k tej direktivi?
8. Če določbe Direktive o univerzalnih storitvah nasprotujejo nacionalnim shemam iz prvega, drugega in četrtega vprašanja, ali imajo te določbe ali prepovedi neposredni učinek?
9. Katere posebne dejavnike je treba še upoštevati pri presoji, ali sta nacionalni rok za zahtevke iz točke 3.17 in njegova uporaba v skladu z načeli lojalnega sodelovanja, enakovrednosti in učinkovitosti v pravu EU?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367.

⁽²⁾ UL 2012, L 7, str. 3.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 3. julija 2015 –
Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del
Ministero**

(Zadeva C-335/15)

(2015/C 294/53)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato